

Könyvajánló

Georges Blond

Pauline Bonaparte

- A hűséges szívű nimfomániás -

(Budapest, Rege, 1990)

Igen, jól gondolja Kedves Olvasó, ha ismerősen cseng a név! A címszereplő valóban az a Bonaparte, vagyis a nagy francia hódító, I. Napóleon császár (1769-1821) húga, a család -ügymond- „fenegyereke”. Az ő életrajzi regénye a könyv. A számtalan levéltári utalás: szemtanúk emlékezései, politikai és orvosi iratok főhősünk életével kapcsolatban, kétségtelenné teszik a leírtak hitelességét.

Pauline Bonaparte egy korzikai nyolcgyeremes, elszegényedett kisenemesi származású család hatodik sarjaként látja meg a napvilágot a korzikai Ajaccióban, 1780-ban. Kisgyermekként csupaszon fürdözik a halászfalu többi gyermekével:

„Ott ugrál a gyerekek közt ez a vizes hajú kis Vénusz. Bájos mozdulattal ki-kifacsarja a haját, a teste arányos, tökéletes. Boldog állatka, hancúrozik és kiabál a többivel, futkos a vízben, hogy fröcskölhessen, lökdösődjön és lökdössék. Fut a homokos parton, a fiúk utána. Ha nincsenek elegenden, visszafordul, mórrikál, ingerli őket. Bizony, nyolcévesen. Erosz lángja néha hihetetlen korán kigyullad a lányokban.”

A regény a továbbiakban tapintatosan, de kertelés nélkül tárja elénk a szép Pauline szerelmi és társadalmi bonyodalmakban, egzotikus élményekben gazdag életét. Két férje, és számtalan szeretője volt; egyiküktől elkapta a szörnyű kórt, a szifiliszt. Nem melleleg: nimfomániás. Orvosa így ír erről:

(A nimfománia) „ellenállhatatlan elemi erő. Hajtja a szexuális aktus beteljesedése felé, de a kielégülést csak egy pillanatra, és még akkor sem éri el.”

Sok-sok férfihoz volt hűtlen korának ezen ünnevelt szépasszonya, hiszen újra és újra kizárólag a tökéletes, nyers fizikai férfierőt kereste az ágyban. S bár férjeit dinasztikus érdekek alapján császár bátyja választotta, a szeretők hadába nem volt beleszólása. Napóleon imádta csélesap hűgát: mindig megbocsátotta szerelmi kilengéseit, sőt még pazar ajándékokkal is elhalmozta a rá nem mindig hallgató Pauline-t. Emiatt még vérfertőzéssel is megvádolták őket: Josephine (Napóleon első felesége) -saját bevallása szerint- látta is őket „egymás karjában”. Ez a tény azonban történelmileg nem hiteles, illetve nem bizonyított.

1804-ben a világhírű Antonio Canova életnagyságú szobrot készít róla. A Venus Victrix - Canova legismertebb műve - a szerelem istennőjeként ábrázolja Pauline-t. Az alkotás Rómában, a Galleria Borghese-ben látható.

A történelem színpadán zajló, kalandokban bővelkedő élet Firenzében ér véget 1825-ben, rákbetegség következtében.

Kellemes szórakozást, jó könyvélményeket kíván ezen zord téli időben:

Sz. Rendes Marianna

könyvtáros

